Dubovania, ktorí nás predišli na večnosť od spomienky v roku 2015

Sviatok všetkých svätých nám pripomína ľudí, ktorí bránou do večnosti už prešli a teraz žijú s Bohom. Teda nielen tých svätých, ktorých máme v cirkevnom kalendári, ale úplne všetkých, našich predkov, známych aj neznámych ľudí, ktorí po skončení statočného života na zemi odišli k Stvoriteľovi.

Slávnosť všetkých svätých sa prvýkrát slávila v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Pantheon a zasvätil ho Preblahoslavenej Panne Márii a všetkým svätým mučeníkom. No začiatky slávenia sviatku všetkých svätých nás vedú až do 4. storočia tohto letopočtu, kedy Svätý Efrém Sýrsky a Svätý Ján Zlatoústy už poznajú sviatok všetkých svätých mučeníkov, ktorý sa slávil 13. mája, prípadne prvú nedeľu po Turíciach. Pápež Gregor III. (731-741) zmenil slávenie Všetkých svätých z 13. mája na 1. novembra, keď v Bazilike sv. Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte všetkých svätých.

V týchto dňoch sú hroby plné vencov, kvetín a horiacich sviečok. Vencom a kvetmi si našich zosnulých pripomíname a sviecou vyjadrujeme vieru a nádej vo večný život. To svetlo je symbolom našej viery i spomienky na našich drahých zosnulých, ktorí nás predišli do večnosti a spia spánkom pokoja.

V týchto dňoch si viac ako inokedy pripomíname vlastnú krehkosť a smrteľnosť. To nie je dôvod ku strachu, ale dôvod k precitnutiu, aby sme si uvedomili, že i smrť je súčasťou života. Práve preto, že nevieme, kedy nás Boh povolá, mali by sme si vážiť vlastný život i životy tých druhých. Pre túto krehkosť žime svoj život naplno a dávajme druhým zo seba to najlepšie, čo v nás je.

A rovnako sa snažme napraviť krivdy, ktoré sme spáchali. Neodkladajme to na neskôr, lebo nevieme, či nám bude darovaný čas. Dnes človek je a zajtra zmizne. A keď zíde z očí, chytro zíde aj z mysle. Vo všetkom by sme mali konať a myslieť tak, ako by sme mali dnes umrieť, lebo ľudia zabudnú na teba skôr, ako sa nazdávaš.

Pomôžme si obrazom horiacej sviece. Každá svieca za to, že horí, že vydáva svetlo a teplo, platí vysokú cenu. Stráca sa. Svetlom pre druhých sa môžeme stať len vtedy, keď budeme ochotní rozdávať sa. Len vtedy sa staneme životodarným svetlom pre druhých, keď budeme pripravení obetovať sa. Svetlo a Život odovzdám len vtedy, keď sa obetujem, keď to, čo mám, si nenechám pre seba, ale dám to ďalej.

Aj tento rok sme sa znova zišli na našom cintoríne, aby sme si uctili všetkých svätých a pamiatku našich zomrelých.

Pane daj, aby sa tento cintorín stal miestom nádeje a útechy pre všetkých ľudí, ktorí tu chodia navštevovať hroby svojich blízkych. Uteš tých, ktorí smútia, lebo ich ešte stále bolí rozlúčka s tým, koho mali radi.

Za posledný rok v našej obci zomrelo 11 ľudí a dovoľte, aby sme si každého z nich uctili zapálením sviečky.

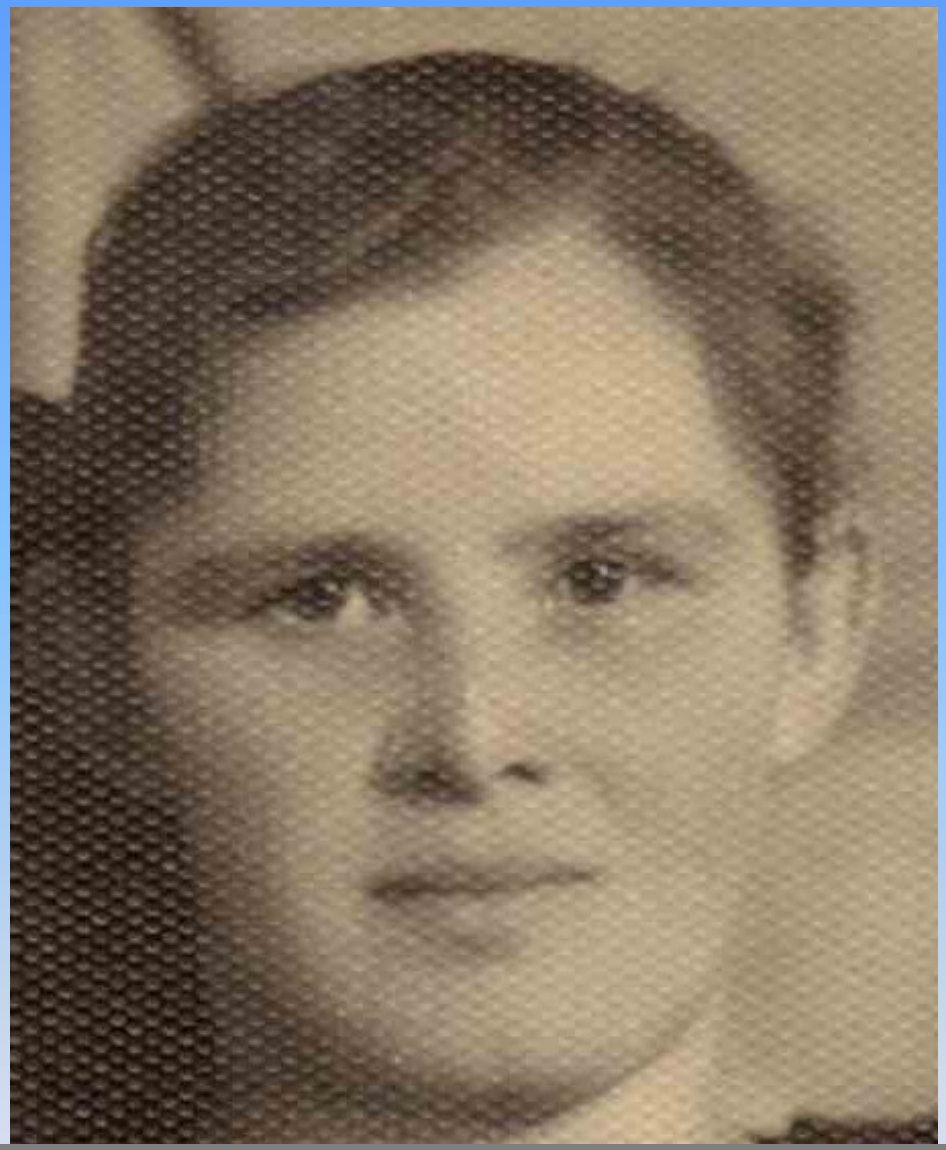

Ernertína Dobšovičová

12.12.1921 – 30.10.2015

Tesne pred Dušičkami nás opustila pani **Ernestína Dobšovičová** vo veku 94 rokov. Bola pokorná, žila skromne, málo sme o nej vedeli. Ako tíško žila tak tíško aj spomedzi nás odišla.

Pokora znamená Ježišovi povedať : “Pane, vydávam ti svoj život. Rob skrze mňa svoje dielo“.

Nech Vaša duša spočinie vo večnej sláve.

6 moja duša očakáva Pána
väčšmi ako strážcovia dennicu.

Ž 130: 6

Anežka Bohunská, rod. Pešková

V decembri spomedzi nás odišla rodáčka **Anežka Bohunská**.

V objatí s večnosťou načúvam dychu zeme a vraciam sa k svojim. Po práci oddych sladký v tieni stromov, láskavá náruč matky zeme je už môj domov.

Pripočítaj ju Pane k svojim vyvoleným.

4 Bože, vyslyš moju modlitbu a vypočuj slová mojich úst

Žalm 54:4

Tibor Valentovič

30.9.1948 – 21.12.2015

Je taká chvíľa, že skončí sa život a začne spomienka. V decembri nás predišiel do večnosti pán **Tibor Valentovič** vo veku 67 rokov.

Každý život má svoj začiatok, svoje trvanie a svoj koniec, tento zákon je platný milióny rokov, ale vždy je sprevádzaný žiaľom tých, ktorí toho, ktorý odišiel, mali radi.

Odpočinutie večné daj jeho duši pane.

6 Do tvojich rúk porúčam svojho ducha, Ty si ma vykúpil, Pane, Bože verný.

Ž 31:6

Alžbeta Vandová, rod. Šikulová

1.12.1926 – 1.1.2016

Na Nový rok predstúpila pred Stvoriteľa pani **Alžbeta Vandová** vo veku 89 rokov.

Človek aj keď zomrie, zostane v spomienkach blízkych a pri každej príležitosti si spomenú, čo zvykla hovoriť a čo - a ako len ona robila, alebo ktoré veci mala rada, kedy sa smiala a kedy zasa plakala. Pre tieto chvíle je každý človek jedinečný a nenahraditeľný.

Daj Pane, nech uzrie Tvoju tvár.

4 I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého,
lebo ty si so mnou.

Žalm 23:4

Líbuša Nemčeková, rod. Mrvová

28.1.1946 – 27.1.2016

Po odchode každého človeka ostáva na tomto svete medzera, tým väčšia, čím lepší človek odchádza.

Dotĺklo milujúce srdce mamy a babky **Libuši Nemčekovej**, ktorá ukončila svoju pozemskú púť v deň svojich 70. narodenín. Netreba byť spisovateľom, umelcom či vedcom, aby ľudia povedali: „Bola dobrý človek“.

Odpočívaj v pokoji.

16 No moju dušu Boh vykúpi,
z moci podsvetia ma iste vezme k sebe.

Žalm 49:16

Juraj Schwarz

4.2.1951 – 14.4.2016

Zapálením sviečky si uctíme pamiatku pána **Juraja Schwarza**, nášho pána riaditeľa, ktorý tu zanechal pokolenia svojich žiakov a vykročil na cestu do Božieho náručia vo veku 65 rokov. Po práci oddych sladký v tieni stromov, láskavá náruč matky zeme je už môj domov.

Bože nebuď mu sudcom, ale spasiteľom.

9 Moja duša sa vinie k Tebe, ujímaš sa ma svojou pravicou.

Žalm 63:9

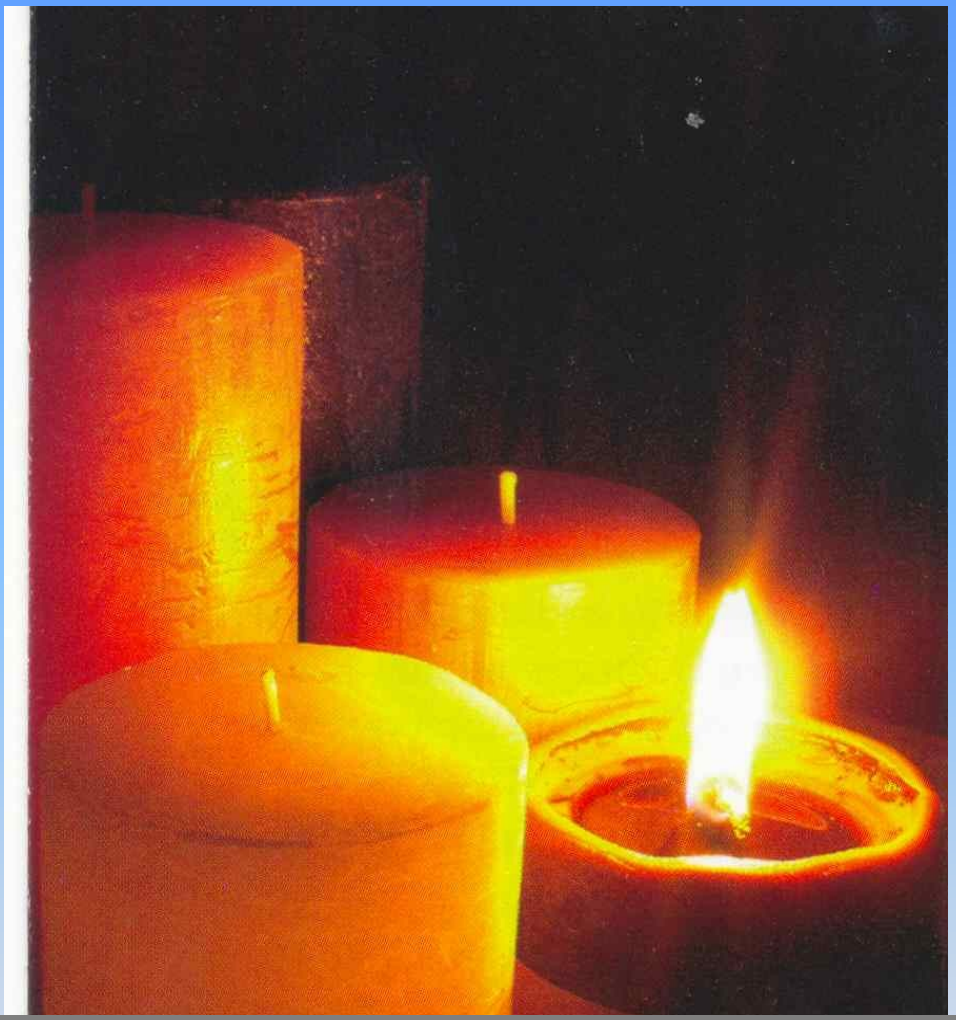

Anna Pešková, rod. Habelová

5.10.1922 – apríl 2016

Dotĺklo srdce choré v aprílovom smutnom dni, dohorela svieca jej života a odišla spomedzi nás naša rodáčka pani **Anna Pešková** vo veku 93 rokov. Bola oddaným služobníkom Pána, preto celý život žila skromne a milovala blížnych.

Pane voveď ju do svojho kráľovstva.

25 Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď
umrie.. **26**A nik, kto žije a verí vo mňa, nezomrie na veky.

Ján 11:25-26

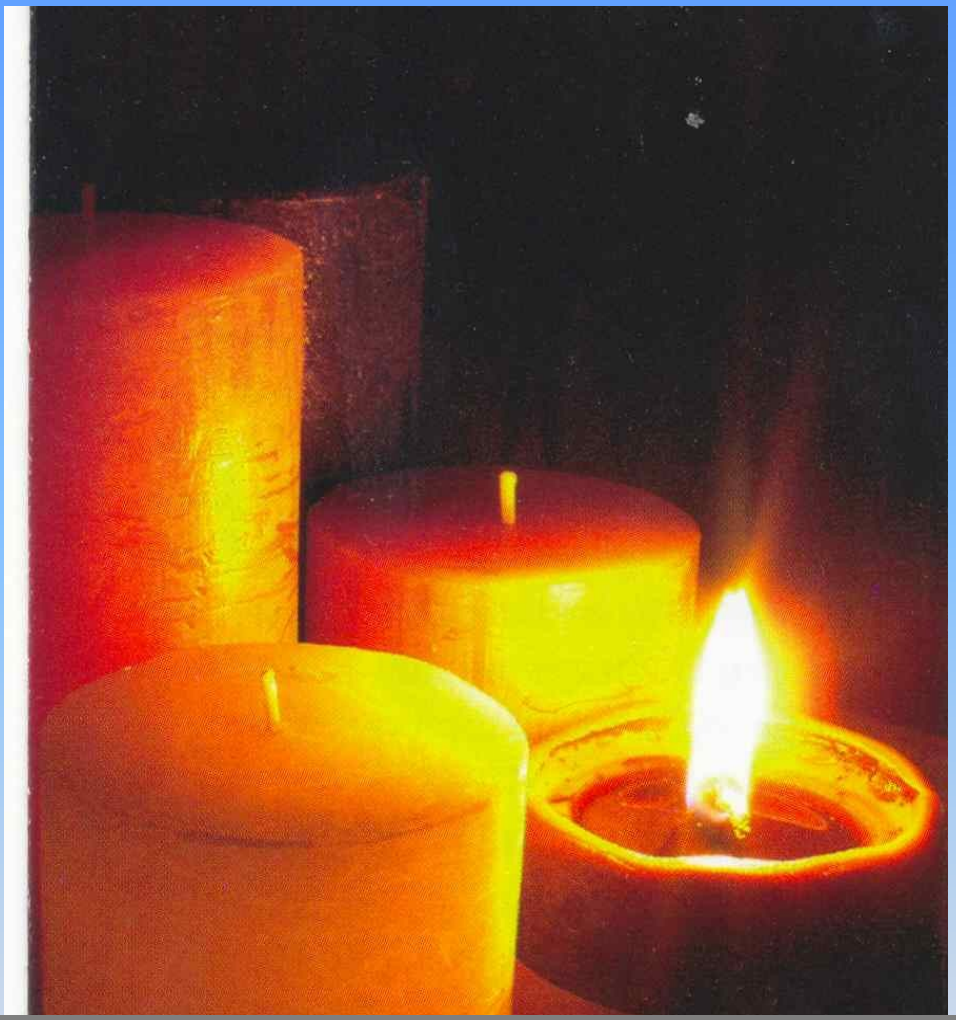

Jana Tomanovičová, rod. Šulcová

10.12.1951 – 14.5.2016

Všetko má svoj čas, každé počínanie má svoju chvíľu a čas pozemského bytia pani **Jany Tomanovičovej** sa už naplnil.

Smrť nie je koniec, smrť je len nenávratno tých, ktorých máme radi. Smrť je pokoj, múdrosť prírody a strážca všedných dní.

Bože, voveď jej dušu do večnej slávy.

23 Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pane, moja spása.

Žalm 38:23

Jarmila Brišová, rod. Turanská

19.7.1951 – 3.5.2016

Náš život na tomto svete nie je večný, ako sa snažíme si nahovárať. Naši rodičia, deti a priatelia sú v najlepšom prípade iba darom, ktorý nám bol požičaný na určitú dobu a raz ho musíme vrátiť.

V máji zomrela po ťažkej chorobe pani **Jarka Brišová** vo veku 64 rokov.

Spi sladko svoj večný sen.

2 Iba v Bohu spočiň, duša moja, lebo od neho mi prichádza spása

Žalm 62:2

Anastázia Koleková, rod. Moravčíková

28.5.1947 – 28.5.2016

Na tomto smutnom a premnohými slzami pokropenom mieste pribudol nový hrob. Smrť umlčala srdce dobrej manželky, starostlivej matky a babky **Stazky Kolekovej**, ktorá po neľahkej pozemskej púti našla večný pokoj v deň svojich 68. narodenín. Počas života rozdávala naozajstnú lásku, obetovala sa, vôkol seba šírila svetlo optimizmu, harmónie a pochopenia.

Prichýľ ju Pane do svojej milosti.

10 Veď u teba je zdroj života
a v tvojom svetle uvidíme svetlo.

Žalm 36:10

Anna Turanská, rod. Červenáková
12.6.1926 – 18.6.2016

Dohorela svieca, ustali ruky, skončil sa jeden ľudský život. Do večnej blaženosti odišla pani **Anna Turanská** vo veku 90 rokov.

Dovoľte mi, aby sme sa s touto vzácnou ženou rozlúčili slovami Matky Terezy: V tomto živote nemôžeme robiť veľké veci, môžeme robiť iba malé veci s veľkou láskou.

Nech kráča s Tebou Pane v krajine žijúcich.

6 moja duša očakáva Pána
väčšmi ako strážcovia dennicu.

Ž 130:6

Katarína Švorcová, rod.
Pokojná
7.5.1930 – 23.9.2016

Rozlúčili sme sa s mamou, babkou a sestrou **Katarínou Švorcovou**, ktorú si Pán života a smrti povolal vo veku 86 rokov.

Neľútostná smrť roztrhla chabú šnúru na ruženci všedných dní, ustali upracované ruky, smrť vrátila človeka rodnej zemi. No zostala tu s nami s kvetmi vo váze, aj s chlebom na stole.

Nech Vás anjeli vovedú do raja.

11 Lebo až po nebesia siaha tvoje milosrdenstvo
a tvoja vernosť až po oblaky.

Ž 57:11

Hladkám hviezdu

Hladkám hviezdu... na nebi! A rozprávam...jej...príbehy.

Čo mi život dal, keď som sa smial a zo šťastia sa radoval.

Aj o tom, ako som trpko zaplakal!

To všetko...mi život...dal. A moju dušu navždy rozplakal.

A ja som sa...hviezde...žaloval, že mi moju milú... vzal!

Čo všetko by som mu dal, aby mi ju vrátil, by mi ju naspäť dal!

Prečo mi ju vzal?!

Prečo mňa nezobral, keď vedel, že som ju miloval?!

Keď plačem... a slzy mi tečú po líci a bolesť sa túli na srdci,

chce sa mi strašne žalovať. Len komu?

Komu to povedať? A komu sa žalovať?

A slzy ? Kto mi ich bude z tváre utierať?

Báseň je z knižky Rudolfa Navaru nazvanej „ČAKAJ!...MEDZI HVIEZDAMI“.

Venované s láskou manželke Janke Navarovej

In memoriam

Tebe, záštita moja, chcem spievať,
lebo ty, Bože, si môj ochranca,
môj Boh, moje milosrdenstvo.

Ž 59:18